

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).

Adres na telegramy: Naprzód, Kraków.
Telefon: Lr 398. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z wysyłką 2 K, bez wysyłki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2/3 szyl.,
70 ctm. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Numer 8 h, poświęteczny 4 h.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 9 rano.

Biał Inzeratowy: Kraków, pl. WW. Świętych 8, I. p.

Ogłoszenia (Inzeraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadesłano od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty poztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

„Nowe horyzonty“... „Słowa polskiego“.

W numerze wtorkowym „Słowo polskie“ usiłuje dyalektycznymi sztuczkami udowodnić, iż polityka „neosłowiańska“—ugodowa narodowej demokracji jest czemś innym, aniżeli kierunek, któremu niegdyś przewodzili Pilze i Spasowicze, że niesłusznie ugodowcy wytykają im teraz, iż „przejrzawszy“ wkraczają na drogę, utworzoną przez ugodę, że niesłusznie też wśród niezadowolonych z polityki „generalissimusa“ Dmowskiego lewiczan narodowo-demokratycznych rozlegają się głosy oburzenia na jego przewidywanie.

Sto lat niewoli — oznajmia „Słowo polskie“ — znieprawilo umysły, uczyniło je niedostępnymi dla zrozumienia samodzielnej myśli i pracy politycznej.

„Falszywa“ ocena stanowiska polityków endeckich czy to przez ugodowców, czy to przez ich własną frondującą lewicę pochodzi jakoby stąd, iż ci i tamci przyzwyczaili się myśleć „kategoriami myśli niewolników“: pierwsi bowiem swoją bezzębą wyrażali w uległym płaszczeniu się i wzamian wyczekiwali jakichś łask, drudzy — szarpiając się w nieprowadzących do niczego protestach...

Tu słówko komentarza: Ci drudzy, ta dzisiejsza fronda, to ludzie, którzy zatrzymali się przy dawnym programie narodowych demokratów. Jeżeli ich ideologia i taktyka jest ideologią i taktyką niewolników, to wdrożoną im została tomami „Przeglądu wszechpolskiego“, którego duszą był p. Dmowski.

On sam był zatem przez okres długi owym niewolnikiem protestującym.

Aż póki nie został panem prezesem, póki go nie oszołomiła możność dyplomatyzowania. Wówczas wcale rychło wszystkim jego zasadniczym wystąpieniem, począwszy od uznania państwowości rosyjskiej, a skończywszy na „słowiańskim tygodniu“ w Pradze, mogła przyklasnąć ugodą. Nawet w Pradze ugodowicz Straszewicz zajmował stanowisko mniej panslawistyczne od niedawnego wroga panslawizmu i ugodowcy...

Pan Dmowski i jego trabanci, według własnej swej klasyfikacji, przedzierzgnęli się — w niewolników uległych, Dzisiaj ugodowcy widzą w polityce Dmowskiego wierną kopię własnych zabiegów i jeżeli mu co wymawiają, to to jedynie, że podkopawszy ich przedtem w opinii — póżniej zeszkamotował ich dorobek ideowy i taktyczny.

To przeniesienie się na ugodowe leże usiłuje czy to „Słowo polskie“, czy „Głos warszawski“ przedstawić, jako „samodzielną myśl polityczną“.

Oba organy p. Dmowskiego zapamiętałe gładzą przytem — jak kokosz po zniesieniu jaja. Tymczasem żadnego nowego jaja zgoła niema — wysiadują stare ugodowe... Tylko nieuleczalnie naiwnych zwiesić może wszczynany przez nich hałas.

Dla podkreślenia nowości pomysłów p. Dmowskiego rozpisuje się „Słowo polskie“ jeszcze raz o ważności ruchu „neosłowiańskiego“, który wbrew przyjaźni rządowej z Niemcami jest przejawem antygermańskich porywów społeczeństwa rosyjskiego.

Wolne żarty: wiemy, iż inicjator „zjazdów słowiańskich“ Borzenio swoją krociową ofiarę na ten cel złożył do dyspozycji Stołypinowi i że „sub auspiciis“ tegoż odbywała się komedia praska.

Carska lektura.

Pismo „Byłoję“, publikujące w ostatnim numerze sporo ciekawego materiału z dziedziny rządowej konspiracji — różne „sekretne“ dokumenty — zajmuje się też i ulubioną lekturą cara Mikołaja, którą tworzy t. zw. „Zbiór zasługujących na uwagę wiadomości departamentu policyjnego“.

Jest to specjalnie dla cara redagowana gazeta — wyciąg z wiadomości, uzyskanych przez szpiegów, prowokatorów, czarne gabinety itd.; wydaje się w formie zeszytu (około 10 rocznie), w rękopisie, tworzącym co rok tomy po 500 do 600 stron. Na każdym zeszycie znajdują się uwagi cara — niekiedy tylko kreska na znak, że go dana wiadomość zainteresowała, to znów adnotacje ministra spraw wewnętrznych, świadczące, że zeszyt został przez cara przeczytany, lub uwagi generał-adjutanta Hesse, carskiego faworyta.

„Byłoję“ podaje „spis rzeczy“ kilkunastu zeszytów „Zbioru“ (z r. 1898), świadczących, o czem czyni się „dokłady“ carowi, co zatem interesuje go najbardziej. Na pierwszym planie stoi oczywiście walka z rewolucyjnymi prądami. Cara zajmuje np. bardzo, co robią emigranci w Paryżu lub Londynie, co drukuje się w tajnych drukarniach, kto i jak zdradza, jakie listy zostały przechwycone, słowem, co słycać w dziedzinie walki „z kramo-

lą“. Jako dodatki znajdują się w gazetce carskiej liczne hektografowane lub drukowane odezwy — zdobycz wojenna żandarmerii, kopie przechwyconych listów lub rękopisów, bilety na loterye, urządzone na fundusze rewolucyjne itp.

Widocznie Mikołaj II. i jego prawa ręka Hesse zadowoleni są najzupełniej z „redakcyi“ owej gazetki, gdyż charakter jej w ciągu lat wcale się nie zmienia; widocznie trafiono najzupełniej do gustu p. t. odbiorcy.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, którego część składową tworzy departament policyjny, śnać uważa swego prenumeratora za głównego „perlustratora“ cudzych listów, gdyż „Zbiory“ przepełnione są tym materiałem, który nieraz, jak widać z dat, rzeźło bardzo po „perlustracyi“ na poczcie wędruje do rąk cara. „Byłoję“ przytacza ze „Zbioru“ (z 20 kwietnia 1898 r.) list Lwa Tołstoja do przyjaciół w Londynie w sprawie artykułu o duchoborcach, który był przesłał do „Daily Chronicle“, a którego w druku nie widział, gdyż cenzura go zamazała, oraz w sprawie zamierzanego wówczas wydawnictwa: pisma „Żiżn“. Przy tej okazji redaktorowie „Zbioru“ wyjaśniają carowi, kim są osoby, z którymi Tołstoj koresponduje. Rozpisują się i o drukarni tołstojowców w miasteczku Purleigh o 2 godziny jazdy od Londynu, wliczając nawet nazwiska cecerów.

„Byłoję“ zaopatruje fakt, iż dla cara redaguje się takie „zasługujące na uwagę wiadomości“, następującym komentarzem: „Że policyja zwykle korzysta z przechwyconych listów — to wiadomo i wszystkim tym, co z trybuny w Dumie przeczą istnieniu w Rosyi czarnych gabinetów, ale żeby przychwytywane listy niemal w drodze telegraficznej przedkładane były carowi — to już trudniej się w głowie mieści. Hecen opowiada w „Kołokole“, że kiedyś Aleksandrow II. przyniesiono o ówczesnego „III. oddziału“ spis osób, odwijających emigranta londyńskiego — Aleksander III. rzucił ten spis do pieca, nie chcąc plugawić się osobiście czytaniem donosów. A teraz postępek już taki, że carski organ prawie w całości składa się z donosów, z przechwyconych listów, z zeznań zdrajców — i pod tem wszystkiem: „Przeczytaniem z zadowoleniem“.

Dla przykładu podajemy za wyżej cytowanym źródłem treść jednego numeru carskiego organu:

O zaburzeniach: chłopów w gub. woroneżskiej, w Chersoniu, w gub. warszawskiej, wileńskiej, ufań-

skiej, rekrutów w Tyflisie, studentów w Moskwie, w Warszawie (w związku z odsłonięciem pomnika Mickiewicza) w więzieniach kijowskich, w Moskwie. O aresztowaniach: w Kazaniu, Płocku (z transportem literatury nielegalnej), Warszawie (na dworcu — ucznia szkoły technicznej z przyborami drukarskimi), w Petersburgu (w związku z proklamacyami do robotników franko-rosyjskich zakładów fabrycznych). O wydawnictwach nielegalnych: w Kijowie (Ziemiaczewa studenckie), Odessie, gub. wileńskiej (o odsłonięciu pomnika Murawjewa), w Warszawie (o odsłonięciu pomnika Mickiewicza). O broszurce z powodu znaczenia Mickiewicza. O organizacji robotniczej w Iwanowo-Wozniesiensku.

Międzynarodowy kongres robotników transportowych.

W wielkiej sali wiedeńskiej Izby handlowej rozpoczęły się w poniedziałek obrady międzynarodowego kongresu robotników transportowych.

Przed obradami plenarnymi odbyły się dwie konferencje: kolejarzy i marynarzy.

W konferencji kolejarzy wzięło udział 26 delegatów: z Austrii 11, z Niemiec 4, z Francji 3, z Anglii 2, z Włoch 2, z Szwecji 3, z Danii 1. Z Węgier, Rosyi, Norwegii i Szwajcaryi, których organizacje kolejarzy nie należą do Związku międzynarodowego, przybyło kilku gości. Imieniem centralnej komisji zawodowej Austrii był obecny tow. Hueber.

Na wniosek del. Jochade z Hamburga uchwalono porządek dzienny, którego najważniejszy punkt stanowi „narada nad dalszym ciągiem zadań poprzedniego kongresu w sprawach kolejarzy i ustanowienie programu pracy na najbliższy peryod“.

Przewodniczyli obradom: poseł do parlamentu angielskiego Bell, przewodniczący centralnej organizacji kolejarzy austriackich tow. Grüll, Guerard (Francya) i Ottini (Włochy).

Pierwsza debata rozpoczęła się nad wnioskiem Związku robotników transportowych kolei Ryga—Oreł, żądającym wyboru osobnej komisji, która wypracowałaby żądania obchodzące wszystkich kolejarzy. Rezultat tych obrad ma być przedłożony najbliższemu kongresowi międzynarodowemu. Uchwalono wniosek Schumana (Hamburg), że ponieważ wnioskodawcy nie należą do międzynarodowego związku, należy wniosek ich odrzucić, a treść jego przekazać centralnemu zarządowi do zaopiniowania.

Poseł Bell przedstawił jako główne żądania kolejarzy: zaprowadzenie 8-godzinnego czasu pracy, oraz zapewnienie ochrony dla zdrowia i życia kolejarzy.

METROPOLIA.

13

Rozmowa była podobna do poprzedniej, z tą tylko różnicą, że była ogólniejsza i głośniejsza; goście czuli się tu swobodniej, a gdy położyły się drogie wina z piwnicy Robbie Wallinga, nastrój stał się „ożywiony“. Młoda dama, siedząca po prawej stronie Montague'a, zwała się Miss Vincent i była wnuczką jednego z królów cukrowych; miała ciemną cerę i wysmukłą budowę i na ostatnim festynie ukazała się w kostymie Indyjanki. Towarzystwo bawiło się wyszukiwaniem dla niej indyjskich imion; proponowano najrozmaitsze nedorzeczności, mające związek z sekretnymi szczegółami z jej osobistego życia i zwyczajów. Robbie wprowił w wesołość towarzystwo, proponując nazwę „Kropelka rosy“ — była to aluzja do poezyi o kropelce rosy, nad pisaniem której raz zastane Miss Vincent; ktoś inny zaproponował „Kropelka deszczu“, a wówczas Ollie wywołała istną burzę wesołości, uzupełniając poprzednie imię: Kropelka deszczu w błotnistej kałuży. Całe towarzystwo przez dobrą minutę nie mogło opanować szalonego wybuchu śmiechu; aby zrozumieć dowcip tej nazwy, należało wiedzieć, że Miss Vincent na ostatnim polowaniu, urządzonym przez „Long Island Hunt Club“ wpadła w bagno i zanurzyła się na kilka stóp głęboko; wydobyto ją stamtąd z wielkim trudem.

*) Klub myśliwski.

Wszystko to wytłomaczyła Montague'owi młoda dama z lewej strony — ta sama, której stój wprawiał go w takie zakłopotanie. Była to młoda, dwudziestoletnia zaledwie kobieta z bogatymi złotymi włosami i z niewinną dziecięcą twarzą; Montague nie znał jeszcze jej imienia, gdyż wszyscy nazywali ją „Cherubinkiem“. Niedługo potem „Cherubinek“ powiedział coś przez stół do Baby de Mill, posługując się jakąś dziwną płataniną sylab, które brzmiały podobnie do angielskiego języka, a jednak nie były nim. Miss de Mille odpowiedziała w ten sam sposób, kilka osób przyłączyło się i wkońcu wywiązała się cała rozmowa. „Cherubinek“ wyjaśnił Montague'owi, że „Baby“ wynalazła tajemny język, uformowany za pomocą przedstawiania liter i że Ollie i Bertie dochodzili do szaleństwa, nie mogąc odnaleźć klucza do tego języka.

Obiad przeciągnął się do późnej nocy. Kiełszki opróżniali się bez przerwy i były napełniane nastawicznie winem. Śmiechy brzmiały donośniej, a od czasu do czasu rozlegały się urywki piosnek; kobiety przeciągały się w krzesłach; naprzeciw Montague siedział piękny chłopiec, patrząc na niego sennymi oczyma, zamykając je od czasu do czasu i otwierając je z coraz większą trudnością. Lokaje twierdząc się dokoła, obojętni i milczący, jak zawsze; nikt nie zwracał na nich uwagi, lecz Montague nie mógł się oprzeć uczuciu ich obecności i zadawał sobie w myśli pytanie, co ci ludzie mogą myśleć o tem wszystkim.

Towarzystwo wstało wreszcie od stołu, dlatego tylko, że uczestnicy jutrzejszego polowania chcieli wywczasować się do rana.

Reszta zgromadziła się koło kominka, paląc i gawędząc. Gdy Montague był w domu, to, wybierając się na całodienne polowanie, szedł wcześniej spać i wstawał przed świtem; tutaj myśliwi zdawali się nie dbać o nic więcej, prócz o własną wygodę.

W wielkiej, sklepionej sali, zwanej „gun room“), szła gra w karty. Montague przeszedł się po niej, oglądając oszklone szafki, stojące wzdłuż ścian i zawierające wszelkie rodzaje broni palnej, używanej przez myśliwych. Przypomniał sobie z pewnym zawstyżeniem, że chciał zabrać z sobą swą flintę!

Przyłączył się do grupy towarzystwa, zgromadzonej w kącie sali i stał beczynnie, patrząc na „Billy“ Price, która tak zmieszana go w rozmowie. „Billy“, której ojciec był bankierem, zdradzała namiętne zamiłowanie do koni; była ona istną amazonką, dla której jedyną namiętnością w życiu była sława. Widząc ją, siedzącą wśród tego towarzystwa, palącą papierosa, pijącą i słuchającą beznamiętnie „tłustych kawałów“, można było łatwo wyciągnąć o niej niepoehlebne wnioski. Lecz w istocie była ona istotą, jakby wykuta z marmuru; i mężczyźni zamiast ubiegania się o jej miłość, czynili z niej powiernicę swych trosk i poszukiwali jej sympatii i rad.

Wyjaśnień tych udzieliła Montague'owi młoda dama, która podeszła do niego i zawarła z nim znajomość.

— Nazywam się Betty Wyman — rzekła — i powinniśmy zostać przyjaciółmi, gdyż Ollie jest mym przybocznym partnerem.

Montague zajęty był odpowiadaniem na jej grzeczności, nie miał więc czasu zastanowić

*) Gun-room — sala z bronią myśliwską.

się nad znaczeniem słów „przyboczny partner“. Betty była błyskotliwą, małą istotką, ubraną w kostium głębokiego, purpurowego koloru, zrobiony z jakiegoś delikatnego, cienkiego i skomplikowanego materiału; miała purpurową różę we włosach i żywą purpurę na policzkach. Była lekka i szybka, jak motyl, pełna dziwnych popędów i kapryśnych; psotliwe ogniki polyskiwały w jej oczach i filuterny uśmiech igrał na jej czarujących, wiśniowych usteczkach. Jakieś niezwykle perfumy przesycały jej pajęczę suknie i dopełniały miary oczarowania, w jakie wpadały jej upatrzone ofiary.

— Mam list polecający do pana Wymana w Nowym Jorku — rzekł Montague. — Może to krewny pani?

— Prezydent kolei żelaznych? — spytała dama; a gdy Montague odrzekł twierdząco, poczęła sypać dalej pytania: — Król kolei żelaznych? — wyszeptala szyderczym, stumionym z przerażenia głosem. — Bogaty — bogaty jak Krezus — ten straszliwy potwór, pożerający ludzi żywcem?

— Tak — odparł Montague — to musi być istotnie on.

— Jeśli tak — rzekła Betty — to mam zaszczyt być jego wnuczką; lecz nie bierz pan żadnego listu polecającego do niego.

— Dlaczego? — spytał Montague zmieszany.

— Gdyż on cię zje. On nienawidzi Ollie.

— Och, Boże drogi — rzekł Montague.

— Czy Ollie nie wspominał co o mnie?

— Nie — odrzekł Montague. — Przypuszczam, że pozostawił to pani samej. (Dalszy ciąg nastąpi).

Delegaci francuscy postawili wniosek o ustanowienie jednolitej organizacji kolejarzy, bez względu na kategorie służbowe.

Posel tow. Tom schik, sekretarz centralnej organizacji kolejarzy w Austrii, wskazał na stosunki w Austrii, domagając się jednolitej centralnej organizacji, gdyż tylko taka ma potrzebną siłę do prowadzenia walki. Taką jest też organizacja austriacka, a ciągły jej wzrost dowodzi, że kolejarze nasi zrozumieli doniosłość jednolitej organizacji.

W tej sprawie wypowiedział się też tow. Herrmann, przewodniczący organizacji kolejarzy południowych Niemiec. Wskazał on na szkodliwość podziału organizacji wedle kategorii służbowych, gdyż daje to zarządom kolejowym możliwość wygrywania jednej kategorii przeciw drugiej.

Na tem zakończył się pierwszy dzień obrad.

Przegląd polityczny.

Walka o reformę wyborczą do sejmiku czeskiego. Przed kilku dniami odbyła się w Uściu konferencja komitetów wykonawczych niemieckiej i czeskiej socjalnej demokracji, na której obradowano nad planem wspólnego postępowania niemieckich i czeskich towarzyszy w walce o sejmową reformę wyborczą. W niedzielę 6 września odbędą się we wszystkich miastach powiatowych Czech zgromadzenia manifestacyjne, a 13 września odbędzie się w Pradze wielka manifestacja przy udziale delegatów obu narodowości z całego kraju.

Sprawa Bośni i Hercegowiny. Podczas przyjęcia deputacji miasta Serajewa przez naczelnika kraju generała Winzora z okazji rocznicy urodzin cesarza 18 b. m., prowadzący deputację wiceburmistrz dr. Mandić wygłosił mowę, w której zażądał nadania krajowi autonomii. Generał wysłuchał spokojnie tej niezwykłej w stosunkach bośniackich mowy i przyrzekł zakomunikować ją cesarzowi.

Drugi głos za autonomią podniósł arcybiskup katolicki w Serajewie Stadler. Arcybiskup ten, znany ze swych sympatyj wobec dążeń wielkoserbskich, za co przed kilku laty otrzymał od cesarza publiczną nagane, przemawia za autonomią w interesie wzmocnienia stanowiska kościoła katolickiego wobec przeważającej licznie ludności prawosławnej i mahometańskiej.

Wychodzący w Zagrzebiu „Obzor“ donosi, że rząd wspólny austriacko-węgierski przed kilku jescze miesiącami sondaował gabinety europejskie co do ich stanowiska w sprawie zamiany obecnej okupacji w aneksję. Dalsza akcja w tym kierunku została przez znane wypadki w Turcji przerwana, a wątpliwym jest, czy zostanie w najbliższej przyszłości znowu poruszona ze względu na to, że ani młodoturcy, ani parlament nie zechcą narazić swej popularności przez formalne wyrażenie się dwóch prowincji, które nominalnie ciągle jeszcze stanowią integralną część Turcji.

Zresztą nim sprawa aneksji wejdzie na tory układów między gabinetem wiedeńskim a zagranicznymi, musi wprawdzie zostać rozstrzygnięciem zasadnicze pytanie: czy Bośnia i Hercegowina mają zostać przyłączone do Austrii, czy do Węgier, czy też mają stanowić trzeci członek w dwójście monarchii.

Przegląd społeczny.

Echo lokautu stolarskiego. W poniedziałkowym (porannym) numerze zamieściliśmy sprawozdanie ze zgromadzenia robotników stolarskich, na którym między innymi przemawiał także starszy cechu p. Wolny. W przemówieniu jego zawartem było wedle sprawozdania zdanie, że „między majstrami było warcholstwo“.

Jak nas informują, p. Wolny słowa te użył w zupełnym innym znaczeniu, nie mając wcale zamiaru krytykować zachowania się majstrów stolarskich w czasie akcji lokautowej. P. Wolny już z tytułu urzędu swego, jako starszy cechu nie mógłby nazwać rzeczowej opozycji warcholstwem.

KRONIKA.

Kraków, 26 sierpnia.

Nowiny krakowskie.

Przełożenie Rudawy. Piszą nam z miasta: Jeżeli roboty około przełożenia Rudawy w tem tempie postępować będą jak obecnie, to nie tylko że rok rocznie będziemy mieć jej wylew, ale nawet za 10 lat przełożenie dokonaniem nie będzie. Kilku studentów wybiera żwir z łozyska rzeki, kilkunastu młodzieńców zabawia się kafaem, a już wręcz dziecinna jest zabawa około wypompowania wody z rezerwuaru pod most przeznaczony.

Jest to rzeczywiście charakterystycznym, że kiedy się rozchodzi o wymiar lub ściąganie podatków, powołanie rekruta lub coś podobnego, rząd zdobywa się nieraz na gwałtowną wprost energię, ale kiedy się rozchodzi np. o przebudowę dworca, o postawienie

szkoły, o ochronę mienia obywateli, rząd udaje naiwnego i wymiguje się od wykonania swoich obowiązków ustawą nakazanych.

To też czas najwyższy, aby krakowscy posłowie w Radzie państwa zdobyli się na tyle odwagi, aby zażądali wykonania ustaw przez parlament uchwalonych. Gdy to nie nastąpi, wyborcy w inny sposób w najbliższej przyszłości dadzą wyraz swemu przekonaniu.

Budowę trzeciego mostu na Wiśle rozpoczęto wczoraj na brzegu krakowskim wbijaniem pali. Most będzie miał 145 m. długości, a opierać się będzie na 4 filarach. Kierują budową inżynier Warchałowski ze strony rządu i inżynier Marzec ze strony firmy Sosnowski i Zacharzewicz, jako przedsiębiorcy.

Z teatru mlejskiego komunikują nam: W „Kordyanie“ Słowackiego, którego wznowienie zapowiada afisz czwartkowy, rolę w księcia Konstantego odegra po raz pierwszy p. Sosnowski, Laureę pani Barwińska, Nieznajomego zaś p. J. Węgrzyn.

W sobotnim przedstawieniu „Cara Samozwańca“ rolę Kseni Borysówny grać będzie pani Sulima; ponadto zaszły zmiany w dalszej obsadzie ról: Wasylem Szujskim będzie p. Weychert, Sawwą p. J. Węgrzyn, Buczyńskim p. Maryński, Tatiszczewem p. Puchalski.

Z teatru ludowego komunikują nam: Dziś we środę poraz ostatni „Chata za wsią“ z pożegnalnym występem trupy zakaukaskich cyganów.

Jutro we czwartek powraca na afisz teatralny wodewil w 7 obrazach ze śpiewami i tańcami p. t. „Gorąca krew“. W akcie 3-cim p. Poleński odśpiewa kuplet z operetki „Wesoła wdówka“: „Oj kobietki, kobietki“.

Na sobotę przygotowuje teatr ludowy premierę p. t. „Obywatelka z Krowdruzy“, pióra p. K. Majeranowskiego.

Z cechowego bagienka. Dnia 21 b. m. odbyła się rozprawa apelacyjna przeciw b. cechmistrzowi krawieckiemu Kalczyńskiemu i nauczycielowi kroju Łopatec oraz kupcowi Sternbergowi, oskarżonym o przekroczenie ustawy przemysłowej, jakiego mieli się dopuścić dwaj pierwsi, czyniąc starania o wydanie Sternbergowi karty przemysłowej na prowadzenie warsztatu krawieckiego. W pierwszej instancji oskarżeni zostali skazani na 3 dni aresztu; obecnie sąd krajowy uwolnił ich od winy i kary, gdyż według opinii namiestnictwa Sternberg pomimo świadectwa cechu nie byłby mógł otrzymać od władzy przemysłowej karty ze względu na to, iż nie posiadał świadectw faktycznego uzdolnienia fachowego.

Stosunki w krakowskiej policji konnej. Żołnierz policyjny, który w niedzielę popełnił samobójstwo, nie nazywał się Kapuściński, lecz Kuczyński. Jest to w ciągu 3 lat szóste samobójstwo w krakowskiej policji wojskowej.

Obok nadporucznika Podradzkiego także porucznik Misiągiewicz i feldwebel Rzeszowski odznaczają się surowym objęciem; żołnierze skarżą się nietyle na przeciężanie służbą, ile na stosunki koszarowe i na traktowanie ich przez przełożonych wogóle.

Niebezpieczny włamywacz Wojciech Puchała został wczoraj w nocy aresztowany. Puchała niedawno wyszedł z Wiśnicza i już zdołał dokonać w ostatnich dniach dwu śmiałych włamań. Za współnikami jego poszukuje policja.

Skradzione księżeczki pocztowej kasy oszczędności. Dyrekcja poczt w Lwowie doniosła policji tutejszej, że 17 b. m. skradziono Chanie Berger księżeczkę pocztową kasy oszczędności Nr. 3,196.575 wystawioną przez urząd pocztowy w Mielnicy na 682 K.

Także p. Mieczysławowi Borthowi skradziono taką księżeczkę Nr. 478.114 B, wystawioną przez pocztę w Trzėsówce na 170 koron.

Pecha miał 46-letni Ludwik Turza, stary znajomy policji. Skradł on wczoraj w szynku przy ul. Szerokiej walizkę z rzeczami, a potem właził do mieszkania p. Stanisława P. przy ul. Ciemnej 12 i wziął się do wyprzątywania szaf. W gorliwości nie zauważył, że właściciel znajduje się w pokoju, to też został ujęty i aresztowany.

— **Wieczór Morrisa Rozenfelda**, znanego poety żydowskiego, odbędzie się w poniedziałek 31 b. m. w budynku teatru ludowego. Poeta wystąpi z recytacją swych najnowszych, drukiem jescze nieogłoszonych utworów (Historyczny wędrowcy, Ofiary pogromu i t. d.). Rzec o Morrisie Rozenfeldzie wygłosi dr Ignacy Schipper. P. Tomaszewski odśpiewa kilka pieśni o motywach żydowskich.

Bilety sprzedaje wcześniej stow. „Przedświt“ przy ul. Zielonej 7, 1 p. of., między 8 10 wieczór.
Czysty dochód przeznaczony jest dla poety, który po długiej chorobie znalazł się bez środków utrzymania.

— **Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza**, ul. Szewska 16, 1 p.
Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedziele i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedziele i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Repertuar teatru mlejskiego w Krakowie.
Środa 28 b. m.: „Bolesław Śmiały“, dramat w 3 aktach St. Wyspiańskiego.
Czwartek 27 b. m.: „Kordyan“, poemat dram. J. Słowackiego ułożony na scenę w 10 obrazach.

Piątek 28 b. m.: Teatr zamknięty.

Sobota 29 b. m.: „Car Samozwaniec“, 5 aktów z kroniki dramatycznej napisał A. Nowaczyński.

Niedziela 30 b. m.: „Król Stanisław August“, 10 obrazów na tle dziejowym z r. 1764—1768 napisał I. Grabowski.

Poniedziałek 31 b. m.: „Złota czaszka“, 5 obrazów dramatu Jul. Słowackiego.

Nowiny lwowskie.

Szkarlatyna we Lwowie. W ubiegłym tygodniu notowano 61 wypadków szkarlatyny, z czego 15 śmiertelnych. Obecnie ogółem jest 178 chorych, z czego 43 w barakach miejskich i szpitalu. Przyrost dzienny chorych wynosi 8 do 9, a wczoraj było 13 nowych wypadków, z tego 5 w jednej rodzinie.

Wobec tego niebezpiecznego stanu rzeczy Rada szkolna okręgowa rozesała wczoraj następujący okólnik:

„Z powodu szerzącej się we Lwowie epidemii szkarlatyny zarządza Rada szkolna okręgowa na mocy polecenia Rady szkolnej krajowej z dnia 16 sierpnia 1908 r. do l. 38.490, ażeby nauka szkolna we wszystkich tutejszych szkołach ludowych pospolitych i wydziałowych rozpoczęła się z dniem 15 września b. r. — Wobec tego należy także wpisy młodzieży do szkół przełożyć na ostatnie dni przed 15 września b. r.“

Samobójstwo kadeta. Wczoraj nad ranem zastrzelił się w wychodku kasarni przy ul. Jabłonowskiej kadet 15 pułku piechoty Stefan Lubisla, syn wysokiego oficera marynarki austriackiej. Do czynu swego użył karabina jednego z żołnierzy; powodem ma być rozstrój nerwowy.

Morderstwo na Zniesieniu. Morderca służącej Panasiewiczówny Stefan Oleśków wraz z kochanką Teklą Knyszówną i współwinnym Michałem Englem zostali wczoraj odstawieni do więzienia sądu karnego. Obie siostry mordercy po ukończeniu dochodzeń policyjnych wypuszczono na wolność. Według wyników sekcji już pierwszy strzał dany do Panasiewiczówny był śmiertelny. Kula przeszła przez kanał pierśowy, zostawiła ranę na lewej pierś, przeszła lewe płuco, śledzionę i część żołądka i spowodowała krwotok, skutkiem którego nastąpiła śmierć.

Z kraju.

O szkoły polskie na Śląsku. W niedzielę 30 b. m. o godz. 9 1/2 rano odbędzie się w Morawskiej Ostrawie wiec ludowy pod gołębniem w ogrodzie „pod Lipą“ dla zaprotestowania przeciw ogłupianiu dzieci, żądający nauki w języku macierzystym. Przemawiać będą postawic: tow. Daszyński, Eldersch i Prokesch. Wiec zwołuje polska partja socjalno-demokratyczna w porozumieniu z towarzyszymi czeskimi i niemieckimi.

Zgromadzenie ludowe odbędzie się w niedzielę 30 b. m. w Haliczu (na Załukwi, pl. Bachorówka) z porządkiem dziennym: 1. Sprawozdanie poselskie. 2. Sprawy kolejarzy. 3. Wnioski i interpelacje.

Szkarlatyna panuje epidemicznie w Tarnopolu i w okolicy. W samem miesiącu w ostatnim tygodniu zachorowało 30 osób, a ogółem umarło już 300 dzieci. Onegdaj odbyła się konferencja władz, na której uchwalono odroczyć otwarcie szkół ludowych, wydziałowych i 2 najniższych klas szkół średnich do 15 września.

Kto sprowadza deszcz? Tegoroczna kłęska deszczowa w naszym kraju wywołała liczne dyskusje na temat, z jakiego powodu nasz kraj ściągnął na siebie taką obfitość opadów. Pytanie to rozwiązał radykalnie ksiądz w Kutach (pow. Śniatyn), który podczas niedzielnego kazania ogłosił z ambony, że „bezbożni socjaliści są przyczyną deszczów, które P. Bóg za karę zsyła na ludzi“.

Ojczulkowi patrzyłaby się jakaś nagroda za to „odkrycie“.

Morderstwa. W Tarnopolu na placu Kazimierzowskiem pchnął onegdaj nożem wśród kłótni zarobnik Mykita Kucharski swą kochankę Natalię Mikołką w okolicę serca, oraz ciężko zranił swego rywala Ludwika Górala, czeladnika masarskiego. Mikołkówna padła na miejscu trupem. Mordercę aresztowano.

W Ostaszowcach (powiat Złoczów) zamordował 23-letni parobek Marko Bortkiw za namową swej kochanki, właścianki Kseni Zwaryczowej, jej męża Tymka, strzelivszy do niego ze strzelby.

Zatrucie grzybami staje się u nas jedną z epidemij letnich, jak np. pożary, powodzie itd. Po wypadkach, o których pisaliśmy wczoraj, donoszą o dalszych nieszczęściach:

W niedzielę 23 b. m. wydarzył się w Prusach obok Lwowa straszny wypadek, który grozą przejął mieszkańców cichej wsi. Gospodarz tamtejszy Antoni Iwańkiewicz, 85 lat liczący, poszedł paść krowy do Kamieniolpa, obok położonego. W lesie kamienio-polskim nabrał grzybów, a nie znając się widocznie na ich gatunku, dał je żonie ugotować. Ugotowała ona te grzyby na śmierć sobie i swojej z 9 osób złożonej rodzinie. Po zjedzeniu grzybów wszyscy poczuli straszne boleści w żołądku, co było dowodem, że grzyby były trujące. Do poniedziałku południa do konających biedaków nie sprowadzono lekarza.

Z Chodorowa donoszą: W niedzielę otruli się grzybami cała rodzina Wachsmánów, a

mianowicie: 6-letni Stefan, 20-letni Mieczysław i 30-letnia Antonina. Lekarz tamtejszy stwierdziwszy groźny stan zatrutych, odwiózł ich do szpitala lwowskiego. Najgroźniejszy jest stan Mieczysława.

Z zaboru rosyjskiego.

Bojówka radomska przed sądem wojennym. Przed sądem wojennym rozpatrywana jest sprawa o szereg napadów na urzędy gminne i sklepy monopolowe w Policznym, Wierzbicy, Kozłowie w gubernii radomskiej. Oskarżonych jest 11 osób, między innymi dwie kobiety, mianowicie: Cezary Harasimowicz, Antoni Kiczkowski, Ludwik Kwiatkowski, Władysław Górny, Joanna Smerdzińska, Anna Malinowska, Ludwik Pytlakowski, Mieczysław Charewicz, Edmund Tarantowicz, Erazm Tyczyński, Marian Zwierzchowski.

Z zamkniętych szkół polskich. Z Piotrkowa donoszą: Co się tyczy zamkniętego 8-klasowego gimnazjum polskiego inż. Jacobsona — ma ono małe widoki na ponowne otwarcie; policja rozkazała nawet zdjąć sztydy szkolne. Starania o koncesję na szkołę handlową w Piotrkowie również dotychczas nie uwieńczone zostały pomyslnym skutkiem. Z tego powodu panuje na ogół przygnębiony nastrój wśród sfer bliżej i dalej od szkoły stojących.

Wogóle sprawa szkół zamkniętych w gubernii piotrkowskiej nie prędko, zdaje się będzie załatwioną; wpłynie to oczywiście na znaczne opóźnienie roku szkolnego. Dotychczas najwięcej danych na otwarcie ma 8-klasowe gimnazjum p. Cz. Bagińskiego w Częstochowie, aczkolwiek jednak i to nie jest sprawą zdecydowaną.

W niemym kłopotcie znaleźli się także przełożeni szkół prywatnych żydzi. W zakładach bowiem przez nich utrzymywanych ma być zniesiony, jak zapewniają ze źródeł urzędowych, wykład w języku polskim. Sam zaś język polski ma być traktowany, jako przedmiot drugorzędny, na którego wykład przełożeni uzyskiwać muszą specjalne pozwolenie.

Z caratu.

Strach przed szpiegami japońskimi. We Władystoku — pisze „Now. Wrem.“ — nie ma domu, niema mieszkania, gdzieby nie można było spotkać Japończyka. Służba domowa składa się prawie wyłącznie z Japończyków i Chińczyków, nawet u pomocnika komendanta portu, mieszczącego wewnątrz portu, dokąd nie każdy Rosyanin ma wstęp wolny!

Dalej „Nowoje Wremia“ przytacza taki fakt: Władystocki instytut wschodni otrzymuje wydawnictwa sztabu generalnego z napisem: „Nie rozgłaszać!“ Jakże postępuje administracja instytutu z temi wydawnictwami?

Przedewszystkiem posyła je do introligatora Japończyka, który może te, nieraz ważne, tajne dokumenty trzymać u siebie, ile mu się podoba. Następnie oprawione książki sortuje bibliotekarz Japończyk. Dokumenty tajne chowa do oddzielnych szaf, wypożycza je i odbiera.

Niebezpieczna demagogia. „Związek narodu rosyjskiego“ założony został dla zwalczania konstytucjonalistów, a szczególnie ic. programu agrarnego. Inspiratorzy „Związku“ pod pozorem obrony samowładztwa carskiego, wiary prawosławnej i „uczuc narodowych“ w istocie walczyli tylko o utrzymanie władzy czynowników i o nietykalność wielkiej własności rolnej. Tendencje biurokratyczne i możnowładcze oddziałów „Związku“ w prowincjach centralnych są aż nadto oczywiste.

Lecz coś wręcz odmiennego daje się zauważyć na Wołyniu i w Chełmszczyźnie. Oddziały „Związku“ proklamują tam wywłaszczenie posiadaczy ziemskich bez odszkodowania. Aby to zrozumieć, należy uwzględnić, że właścicielami ziemskimi w tych prowincjach są Polacy. W ten sposób gorliwi obrońcy prerogatyw szlacheckich w Rosyi, stają się demagogami skrajnie demokratycznymi, gdy chodzi o szlachtę obcej narodowości.

Na zjeździe misjonarzy w Kijowie wystawiono, jako jeden ze środków walki z katolicyzmem „bezpośrednie zadośćuczynienie potrzebom rolnym właścicieli majoratów, w których nie rezydują ci reprezentanci prawosławia“.

Tak więc, potrzeby rolne chłopów prowincyj zachodnich mają zostać natychmiast zaspokojone, aby zachować w czystości ich wiarę. Lecz jaki los ma spotkać chłopów wschodnich i centralnych prowincyj, którzy mają także potrzeby rolne? O tem ojcowie misjonarze zapomnieli. Chłop z Saratowa lub Penzy nie chce jednak pozostać w tyle za chłopem z Wołynia lub Chełmszczyzny. „Związkowcy“ prowadzą więc niebezpieczną grę: walcząc bronią szowinizmu narodowego, mogą pewnego dnia znaleźć się bezradni wobec rozbudzonego ruchu klasowego, który się skieruje także przeciw szlachcie rosyjskiej.

Rozłam wśród październikowców. Wśród moskiewskich październikowców — jak donosi gazeta „Riecz“ — nastąpił w obecnej chwili

rozłam, który rozbił ich na dwie grupy: prawicy i lewicy. Lewicowi paździenikowcy, do których należą przeważnie przedstawiciele wpływowej burżuazji, oświadczyli, że polityka reakcyjna wstrzymuje rozwój przemysłu i handlu. Są oni zdania, że dobrobyt kraju zależy od dobrobytu ludności, dlatego też należy natychmiast wziąć się do rozpatrzenia kwestii agrarnej. Dopiero po przeprowadzeniu reform, będzie można działać ręką z ręką z rządem. Prawe skrzydło paździenikowców trzyma się starych poglądów. Rozłam, według słów jednego z wybitnych liderów paździenikowców, będzie miał ogromne znaczenie i niezawodnie wytworzy na mającym się niedługo odbyć zjeździe konflikt.

Przeciw Tołstojowi. Oddziały „Związku narodu rosyjskiego” w Moskwie wystąpiły z żądaniem do Guzikowa, jako prezydenta miasta, aby cofnął uchwałę Rady miejskiej o obchodzie dnia jubileuszu Tołstoja. W Moskwie krąży pogłoski, że w dniu 28 sierpnia st. st., wyznaczonym na obchód jubileuszu, ma przybyć z Odessy aż 500 związkowców, wysłanych przez hr. Konownicyna.

Cholera w Rosyi. Ostatni buietyn rządowy wykazuje, jak bardzo już rozpowszechniona została cholera po wschodniej Rosyi.

Według danych urzędowych, w gubernii astrachańskiej w dniu 22 i 23 b. m. zachorowało 113, zmarło 56 osób; w gubernii sara-towskiej zachorowało 95, zmarło 58 osób. W Samarze w dniu 21 b. m. zachorowało 4, zmarło 3 osoby; we wsi Równie zachorowała i zmarła 1 osoba. W Słobodzie Pokrowskiej w gubernii samarskiej od 18 do 21 b. m. zachorowało 14, zmarło 6 osób. W pow. syzrańskim w dniu 20 b. m. zachorowała 1 osoba; w gubernii niżnonowogrodzkiej w dniu 21 i 22 b. m. zachorowało 45 osób, zmarło 4; w Jarosławiu w dniu 20 b. m. zmarła 1 osoba. Ze stacyi Sinelnikowo przywieziono do Jarosławia chorego na cholere. W Rostowie nad Donem w dniu 21 i 22 b. m. zachorowało 32, zmarło 20 osób (od początku zaś epidemii zachorowało 313, zmarło 141). W obwodzie wojska dońskiego w tychże dniach zachorowało 65, zmarło 24 osób, w Pernie zachorowało 2, w Tyflisie 1 osoba, która zmarła. W obwodzie kubańskim na stacyi Niewianomyska wyniesiono z pociągu chorego na cholere, który zmarł nazajutrz. W Krasnowodsku na statku przybyłym z Petrowska zmarła na cholere jedna osoba.

Ogłoszono urzędowanie o ukazaniu się cholery w powiatach samarskim, mikołajewskim i nowouzienskim.

Z zaboru pruskiego.

Prześladowania Towarzystw polskich. „Kattowitz Ztg” donosi, że w niedługim czasie odbędą się przed sądami górnośląskimi kilka procesów przeciw Towarzystwom polskim o rzekome tworzenie tajnych związków, mających na celu odbudowanie Polski. W procesy te włączone są: Stow. robotnicze w Biskupicach, Stow. młodzieży katolickiej w Rudzie i Stow. polsko-katolickie w Zabrze.

Ze świata.

Eulenburger. „Berl. Tageblatt” donosi, że stan zdrowia ks. Eulenburgera dotąd mało się poprawił, wobec czego możliwosc wznowienia rozprawy sądowej staje się coraz mniejszą. Według orzeczenia wydanego w ostatnich dniach przez lekarzy na żądanie prokuratora, nastąpiło małe ustąpienie puchliny nóg, ale oznaki neurozy istnieją dalej.

Eulenburger, który ciągle przebywa w szpitalu więziennym, przyjmuje codziennie odwiedziny swej rodziny; obcy nie mają doń przyępu.

Biedny Caruso! Sławny tenor włoski Caruso, który stale występuje w operze w No-wym Jorku, doznał wielkiego nieszczęścia: kochanka jego, którą wprowadził mężowi z Neapolu i z którą ma dwoje dzieci, uciekła z szoferem, zabierając na pamiątkę ogromną sumę. Caruso goni niewierną po całym świecie, ogłaszając jej przebaczenie, byle tylko do niego wróciła.

Zatrucie rodzinny książęcej. Ks. Fryderyk Leopold pruski, jego żona i córka Wiktorya Małgorzata, którzy z powodu zatrucia mięsem zaniemogli, znajdują się na drodze do zupełnego wyzdrowienia i w kilku dniach zupełnie powrócą do siebie.

Rosyjanie-katolicy. Z powodu przejścia na katolicyzm księcia Biełosielskiego Biełozierskiego gazety rosyjskie zaznaczają, że nie jest to odosobniony wypadek wśród rosyjskiej arystokracji. Książęta Golycynowie, Gagarinowie, księżna Szuja Witgenstajna Berleburg z domu księżna Barjatyńska, autorka niedawno temu wydrukowanych pamiętników, siostra feldmarszałka, Martynowowie, księżna Wołkońska i t. d. wyznawali katolicyzm, a niektórzy, jak ks. Gagarin, Martynow i t. d. uważani są za czynnych członków zakonu jezuickiego.

Rodzona ciotka ks. Biełosielskiego Biełozierskiego, znana ze swej piękności Zinaida Wołkońska, przyjaciółka Puszkina i Mickiewicza po przybyciu do Rzymu przeszła była na katolicyzm.

O pożarze w Konstantynopolu donoszą następujące szczegóły: Liczba spalonych budyn-

ków waha się między 1934 a 2304, liczba dotkniętych osób wynosi 20.000, z czego 20% jest chrześcijan. Zarządzono zbieranie składek na pogorzelców; sultan ofiarował 5000 funtów, bank otomański 2000, wielki wezyr 100, a ministrowie po 50 funtów.

Apetyczne figi. Charakterystyczne dla czystości, z jaką pracowano przy suszeniu fig, rozkaz wydała władza w Smyrnie (Azya Mała): „Robotnicy, zajęci przygotowaniem fig, nie powinni posiadać chorób zakaźnych; zanim udają się do roboty, muszą sobie umyć twarz i ręce i mieć czyste paznokcie. Zakazuje się robotnikom pluć na podłogę, podczas gdy na niej obrabiają figi, i — zanieczyszczania murów w lokalach, w których leżą figi do obrabiania. Chusty, przeznaczone jako ręczniki dla robotników i do odcyszczania fig, muszą być odtąd czyste. Robotnicy, którzy ugniatają figi nogami, muszą sobie obmyć przedtem czysto nogi”.

Nowy sposób leczenia raka. W londyńskich kołach lekarskich czekają z wielkim zaciekawieniem na wyniki nowego sposobu leczenia raka, stosowanego przez lekarza tamtejszego dra Roberta Bella. Bell podjął się wy leczenia 10 osób, u których po operacyi nastąpiła recydywa. Między jego pacjentami znajduje się kobieta, której lekarze przepowiadali już tylko 4 tygodni życia. We wszystkich dziesięciu wypadkach choroba jest bezwarunkowo stwierdzona. Zdaniem dra Bella operacye przy chorobie raka są zupełnie bezcelowe; rak nie jest bowiem wynikiem mikrobów albo pasożytów, lecz chorobliwego wyrodnienia tkanek. W sposobie leczenia dra Bella ważną rolę odgrywa dieta; pozwala on jedynie na używanie pokarmów niegotowanych, przedewszystkiem zaś poleca sałaty, jaja, owoce surowe, mięko, ser. Oprócz tego świeże powietrze, czystą wodę i wogóle dobre warunki higieniczne. Resztę kuracyi mogą przeprowadzić tylko lekarze, którym Bell chętnie przyrzeka udzielać potrzebnych wskazówek. Głównym stosowanym przezeń środkiem jest kwas formylowy (mrówczany), który, jego zdaniem, nietylko niszczy komórki rakowate, lecz także neutralizuje trujące substancje znajdujące się we krwi.

Walka byka z tygrysami. W jednym z prywatnych ogrodów w Marsylii odbyła się w żelaznej klatce walka byka z dwoma młodymi tygrysami. Żadna silnych wrażeń publiczność zapełniła szalenie ogród, czekając na rozpoczęcie się walki. Jakoż byk rzucił się na jednego z tygrysów, porwał go na rogi i rzucił w kąt, gdzie przerażone zwierzę, drżąc, zwinęło się w kłębek. Drugi tygrys, poczęstowany uderzeniem roga i zraniony, również ukrył się w kącie klatki. Publiczność, niezadowolona z takiego obrotu walki, usiłowała podrażnić byka i zmusić go do dalszych ataków, ale byk zachowywał się spokojnie. Wobec tego wyprowadzono go z klatki, a drugą walkę zapowiedziano na przyszły tydzień.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje—fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przegrane—za gotówkę i na spłaty—bez zaliczek.

Strejk proporcjonalny.

Niezwykle ważna forma taktyczna używała sobie prawo obywatelstwa w ruchu robotniczym w Belgii. Na skutek obniżenia płac w górnictwie, spowodowanego przez obniżenie cen węgla, kongres krajowy górników powziął niezwykłą rezolucyę — przeskodzić obniżeniu cen węgla przez usunięcie nadprodukcji, a to za pomocą ograniczenia pracy do pięciu, a nawet do czterech dni w tygodniu; ciekawe jest stanowisko, na jakim opiera się ta uchwała, oraz znaczenie, przywiązywane do niej przez górników belgijskich.

„Robotnicy są ofiarą organizacyi kapitalistycznej. Przy systemie nieograniczonej eksploatacyi kryzysy przemysłowe są nieuniknione. Proletaryat jest zawsze największą ofiarą. Ma on więc prawo interwencyi w celu zapobieżenia kryzysom, a jedynym środkiem, jaki ma do dyspozycyi, jest ograniczenie produkcji. Gdy konsumpcya węgla lub jakiegokolwiek innego produktu zmniejsza się i zaczyna się formować zapasy, jest obowiązkiem związków zawodowych w każdym kraju ograniczyć produkcyę przez strejk proporcjonalny.

Dostosować produkcyę do potrzeb handlu jest to oprzeć ją na trwałych podstawach, utrzymać stałość cen i przeskodzić skutkiem tego obniżaniu płac i wszystkim kłębkom, jakie stąd wynikają. Gdy niema zapasów, robotnik czuje się na silnym stanowisku i może żądać lepszych warunków pracy. Gdy są zapasy, panami sytuacji stają się pracodawcy, którzy też obniżają bezkarnie płace robotnicze i wystawiają robotników na głód. Zapasy są więc tym wielkim regulatorem płac, i jest bardzo ważnym wpływającym na niego przez ograniczenie pracy, gdy zapasy poczynają się formować.

Jako spółniczka kapitału, Praca ma prawo kontroli. Odtąd robotnicy powinni wiedzieć zawsze o dokładnej sytuacji rynku, śledzić za ruchem obrotów, posiadać zawsze dane o handlu każdego przedsiębiorstwa. Powinni nauczyć się czytać bilanse, wiedzieć o ich stanie, aby mózgi wreszcie sprawdzić, czy płace odpowiadają zyskom.

Towarzystwa przedsiębiorców węglowych łączą się dla sprzedawania węgla możliwie najdrożej wszystkim odbiorcom, nawet państwu, gdy jednak otrzymują skandaliczne zyski, robotnicy nie są wcale lepiej płatni, a co najwyżej otrzymują śmiesznie małe podwyżki.

Przy uregulowaniu produkcyi uprawianie podobnego wyszku pracy stanie się trudniejszym. Bez rąk robotniczych, bez ich codziennych wysiłków, przemysł nie może istnieć. A więc — siła przeciw sile, trust przeciw trustowi!

Lecz zwycięstwo robotników może być zupełnem tylko wtedy, gdy związki zawodowe będą w stanie regulować produkcyę międzynarodową. Osiągnięcie tego rezultatu jest potrzebą nieodzowną.

Po strejku, który wybuchł we Francyi na skutek katastrofy w Courrières, towarzystwa zagraniczne pchnęły całe masy węgla do tego kraju. Gdyby nie było zapasów, gdyby nie było nadprodukcji, kapitaliści nie mogliby skorzystać z tego położenia i robotnicy francuscy nie zostaliby pobici.

Przy uregulowaniu produkcyi pracodawcy nie mogliby już pod pozorem formowania się zapasów obniżać płac robotniczych.

Nie byłoby też takich zjawisk, że gdy górnicy jednego kraju walczą ze swymi pracodawcami o polepszenie warunków materialnych lub moralnych swego bytu, przeważnie ich z innego kraju pracują w godzinach dodatkowych, nie podejrzewając często, że dają sami w ręce właścicieli kopalni strasliwą broń nadprodukcji”.

Nie przesądzać teoretycznej wartości powyższego rozumowania, które jest słuszne, o ile dotyczy pewnych gałęzi produkcyi i pewnych jej momentów, musimy podkreślić fakt, że właściciele kopalni zostali gwałtownie zaniepokojeni tem niebywałem dotychczas wkroczeniem robotników do regulowania produkcyi, które tamci uważali za swój wyłączny przywilej. Powstały z ich strony rozpaczliwe protesty, a niektórzy z właścicieli obniżyli natychmiast płace o 10%, wrzekomo z powodu strat, na jakie ich naraził strejk. Rozpoczęła się walka, której wyniki przedstawiają olbrzymie znaczenie teoretyczne dla ruchu robotniczego we wszystkich krajach.

Przetłuszczone mydło
higieniczne toaletowe
M. MALINOWSKIEGO
Ogórkowe
Violette, Trefle i t. p.
Do nabycia w renom. składach.

TELEGRAMY

z dnia 26 sierpnia.

Podróże dyplomatów.

Berchtesgaden. Włoski minister spraw zagranicznych Tittoni, który onegdaj wieczorem z Monachium udał się do Berchtesgaden, wczoraj przed południem powrócił tu, aby niemieckiemu sekretarzowi spraw zagranicznych Schönowi w jego majątku złożyć wizytę.

Tylko szpile i więzienia.

Petersburg. W krótkim czasie ma powstać 87 nowych wydziałów śledczych. Naczelnicy tych wydziałów uprzednio mają w specjalnej szkole zapoznać się z najnowszymi, stosowanymi za granicą sposobami techniki śledztwa.

Cholera w Rosyi.

Petersburg. (Pet. ag. tel.). Trzy okręgi gubernii samarskiej, miasto Samara, oraz gubernię taurydzką ogłoszono za zagrożone cholera.

Uregulowanie imigracyi Japończyków do Ameryki.

Londyn. „Morning Post” donosi z Waszyngtonu: Słychać z dobrego źródła, że Japonia waha się zgodzić na amerykańskie propozycyę, poczynione wśród rokowań w sprawie nowego traktatu o imigracyi. Można przyjąć za rzecz pewną, że w razie ostatecznego rozbięcia się rokowań, będzie kongresowi przedłożonym w grudniu nowy projekt ustawy wykluczającej emigracyę.

Przewrót w Marokku.

San Sebastian. Minister spraw zagranicznych w interwiewie oświadczył, że w sprawie Marokka Hiszpania nadal przestrzegać będzie aktu z Algeciras i stosować będzie postępowanie swoje do postępowania Francyi.

Paryż. Francuski ambasador w Madrycie Revoil odbył wczoraj konferencyę z ministrem spraw zewnętrznych Pichonem.

Londyn. „Daily Telegraph” donosi, że gubernator Arzilla w Marokku zwleka z proklamowaniem Mulej Hafida sułtanem i nie chce się poddać wraz ze swoim wojskiem. Dalej donoszą, że Francuzi wraz z Abdul Azisem przygotowują świeżą wyprawę na Marakkesz.

Z TURCYI.

Zmiany w rządzie.

Konstantynopol. Dotychczasowy minister oświaty Hakki bej został zamianowany ministrem spraw wewnętrznych i powierzono mu tymczasowo kierownictwo ministerstwa oświaty.

Starania Francuzów.

Paryż. Jako cel podróży francuskiego ambasadora Constanca do Jerozolimy podaje „Echo de Paris” wzmocnienie francuskiego wpływu tamże.

Ten sam dziennik donosi, że francuski finansista Au Boineau udaje się do Konstantynopola w sprawie pożyczki tureckiej.

Program Greków.

Konstantynopol. Greckie dzienniki ogłaszają pod tytułem „Oświadczenie Hellenizmu w Turcyi” zapowiedziany program Greków w Turcyi. Program streszcza się w myśli, że Turcyi musi szukać nie tworzenia nowej narodowości otomańskiej, ale jedności państwowej, przy przestrzeganiu wolnego rozwoju wszystkich narodowości. Z tego wynika, że przywileje, które Turcyi, zdobywając Konstantynopol, Grekom przyznali, muszą być zachowane i Grekom, jako drugiej z rządu narodowości w Turcyi, liczącym na 26 milionów mieszkańców — 6 1/2 milionów, musi być daną w Izbie posłów i senacie odpowiednia liczba miejsc.

Powstania i bandy.

Konstantynopol. Przywódca Kurdów w dystrykcie Derszin poddał się. Operacye przeciw innym przywódcom prowadzone są dalej. Jeden z przywódców został przez wojsko tureckie zabity.

Konstantynopol. Dzienniki donoszą, że w okolicy Janiny pojawiła się silna banda grecka, która zagraża tamtejszym posterunkom wojskowym.

Czas odnowić przedpłatę!

Szanownych Abonentów „Naprzodu” upraszamy o odnowienie prenumeraty na wrzesień.

Zamiejscowi abonenci zechcą przesłać prenumeratę naszymi czekami pocztowymi (Nr 834.095).

Miejscowi abonenci mogą płacić albo w administracyi, albo do rąk inkasenta, nie zaś roznosicielom.

Na skutek częstych reklamacyi, zwracamy uwagę Szan. Abonentów naszego pisma, że pieniądze, przesyłane czekiem, dochodzą nas na trzeci, a nieraz i na czwarty dzień dopiero. Dnia 5-go zaś każdego miesiąca wstrzymujemy wysyłkę „Naprzodu” tym, którzy do tego czasu prenumeratę nie uiszcili. Celem więc uniknięcia przerwy powyższej, jak również zbytecznych reklamacyi, prosimy o regulowanie należności za prenumeratę zawniesu.

„Naprzód” kosztuje miesięcznie:

z odsyłką do domu K 2.—
bez odsyłki K 1'60

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia.

Ogłoszenia petytowe o zgromadzeniach i zebraaniach można umieszczać tylko za opłatą 40 halerzy od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

* **Kraków.** Posiedzenie wspólne Rady nadzorczej i Zarządu Robotniczego Stowarzyszenia spółki spożywczej odbędzie się we środę 26 b. m. o godz. 7 1/2 wieczorem w lokalu własnym (Wiślna 8).

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 26 sierpnia. Pszenica na październik 11'08 do 11'09. Żyto na październik 9'21 do 9'22. Owies na październik 7'84 do 7'85. Kukurudza na lipiec — do ——. Kukurudza na sierpień 7'01 do 7'02. Kukurudza na maj 7'12 do 7'13. Rzepak na sierpień 6'40 do 6'50.

Oferty mierne. Chęć kupna słaba. Usposobienie słabe. Pogoda piękna.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyi nie odpowiada).

Dr LUSTER

specjalista lekarsk. kosmetyki i chorób włosów powrócił.

Kraków, ul. Floryańska 37.

Dr Roman Glassner

lekarz w Podgórzu,
mieszka i ord. przy ul. Krakowskiej 3, I. p.
Telefon Nr. 862.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Zdolnego lakiernika przyjmę do robót galanteryjnych na stałą zimową i letnią robotę. Jan Stankiewicz, Lwów, Franciszkańska L. 11.

Winogrona kuracyjne świeże z krzewu koszyk 5 kg. 3 kor. 50 h. Nagler, Nyir-Mada 66, Węgry. 852 2

Zajęcia biurowego poszukuje panna z biurowym doświadczeniem, ze znajomością buchalterii, korespondencji kupieckiej i stenografii niemieckiej. Łaskawe zgłoszenia do działu inseratowego „Naprzodu”. 826

Młoda panna z egzaminem państwowym z buchalterii, z bardzo ładnym piśmem, umiejąca również pisać na maszynie, poszukuje posady buchalterki lub dyktaryszki w Krakowie. Łaskawe zgłoszenia do działu inseratowego „Naprzodu” pod Buchalterka.

Języka niemieckiego oraz matematyki udziela słuchacz techniki wiedeńskiej. Zgłoszenia adresować należy: „Wien” Nr. 39, poste restante Wielopole, Kraków.

Chłopca do sklepu składu papieru i drugiego do introligatorni przyjmie zaraz Józef Nowak, Orłowa, Śląsk, austr.

Winogrona deserowe i kuracyjne, brzoskwinie, najlepsze gatunki 5 kg. za 2 Kor. 50., 100 kg. za 36 Koron dostarcza J. Müller, właściciel winnic, Kiskunhalas Węgry.

Winogrona kuracyjne i deserowe najlepsze gatunki (duże jagody) słodkie, codziennie świeże z krzewu 5 kg. franko 3 K 50 h. L. Altneu, Versecz 17, Węgry. 853 12

Potrzebni stolarze na robotę budowlaną i do układania posadzki. Warunki zarobku dziennego nadsyłać Dąbrowa Górnicza, Biuro budowlane E. Kosińskiego.

ZAKOPANE. Nowo wybudowany z komfortem urządzony **HOTEL CENTRALNY.** Pokoje od 2 do 10 K.

Amerykańskie meble biurowe po znacznie niższych cenach. **Z. LAUER, KRAKÓW** Rynek 34 I. piętro.

OGŁOSZENIE dobrze zredagowane dobrze umieszczone w stosownym piśmie **odnosi korzyść** Nim Pan ogłoszenie nada, proszę zażądać wskazówek od **Annancen-Expedition** HEINRICH SCHALEK Wien, I., Wallzella 11. Najnowszy katalog inseratowy gratis.

Metodą Berlitz udzielają lekcji osobnych i zbiorowych **Anglik Francuz Niemiec Włoch** z wyższym wykształceniem. z wyższym wykształceniem. z wyższym wykształceniem. z wyższym wykształceniem. **Ul. Floryńska 25, I. piętro.**

APTEKA FORT. GRALEWSKIEGO

w Krakowie ul. Szczepańska L. 1.

Poleca następujące wyroby własne: **PETROGEN**

„Jahra” Wyśmienity środek do konserwowania włosów, usuwa łupież i swąd z głowy, wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu. Cena flakonu K 21 K 4.

BALNODOR KREM

„Jahra” Znakomity środek kosmetyczny do pielęgnowania cery i skóry. Nie zawiera żadnych tłuszczów, nadaje cerze i skórze nadzwyczajną gładkość i używa się przeciw opaleniu słonecznemu, wypryskom skórnym, piegom, zaczerwienieniu twarzy i rąk. Tuba 70 halarzy.

BALNODOR MYDŁO

„Jahra” Wołno od szkodliwych składników, odznacza się delikatnym i wykwintnym zapachem, wpływa korzystnie na naskórek, wybiela i wydelikaca skórę, nadaje jej białość i aksamitną gładkość. „Jahra” Balnodor mydło i krem używane razem uzupełniają się w swych skutkach i są idealnymi środkami do pielęgnowania cery i skóry. Szafka 1 K.

KALI CHLORICUM PASTA DO ZĘBÓW

„Jahra” Wybiela zęby, desinfekcyjnie jamę ustną. Tuba 80 halarzy.

Wysyłki na prowincję skutecznie się odwrótnie.

ZOFIA BIEŚLADECKA
OSWIECIM

Przez Wysokie
K. Namieślnictwo
koncesjonowane

Biuro podróży
Zofii Biesladeckiej
Oświęcim (dworzec)

sprzedaje
bilety okrętowe do
Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle woda taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.
Prospekty darmo i oplatnie.

PIERWSZE PRYWATNE

WYŻSZE GIMNAZYM ŻEŃSKIE W KRAKOWIE, WOLSKA 13

upoważnione reskryptem c. k. Ministerstwa wyzna i oświecenia z dnia 8 grudnia 1907 r. L. 47.401 do wydawania świadectw szkolnych, mających znaczenie świadectw zakładów rządowych, tudzież do odbywania egzaminu dojrzałości we własnym zakładzie.

Naukę rozłożono na sześć lat; na dwa lata przygotowawcze i na cztery klasy wyższego gimnazjum.

W roku 1908 otwiera się nadto pierwszą klasę gimnazjalną dla dziewcząt dziesięcioletnich z programem gimnazjów męskich rządowych.

Wpisy uczennic tak publicznych, jakoteż prywatnych, do klasy I-szej, na I-szy i II-gi kurs przygotowawczy i do klas V—VIII na rok szkolny 1908/9 odbywać się będą dnia 29, 30 i 31 sierpnia i 1 września od godz. 9—1 przed południem w kancelarii dyrektora ul. Wolska L. 13, I piętro.

Równocześnie będą się odbywały egzamina wstępne do I-szej klasy i na I-kurs przygotowawczy.

Przy wpisie uczennicy powinien być ojciec lub matka albo opiekun. Od egzaminu wstępnego mogą być uczennice uwolnione na podstawie dobrego świadectwa ze szkół wydziałowych.

Z Dyrekcji I. gimnazjum żeńskiego. 843 3

KSIĘGARNIA**D. E. FRIEDLEINA**

Kraków — Rynek 17.

A. CALLIER. Hygiena piękności. Praktyczny poradnik dla prawdziwie eleganckich kobiet K 4, z przesyłką . . . K 4-20.

C. W. Choroby a małżeństwo. K 3—, z przesyłką poczt. K 3-10.

A. B. de GUERVILLE. Walka z gruźlicą K 1— z przesyłką K 1-10.

Dr ADAM LANGIE. Popularna hygiena wzroku z przedmową Profesora Gałęzowskiego K 3-20, z przesyłką K 3-40.

NOWOŚĆ:

J. KLUS. Nowy słownik kieszonkowy polsko-niemiecki i niemiecko-polski koron 3—, z przesyłką kor. 3-20.

DRUKARNIA LUDOWA

UL. FILIPA 11. W KRAKOWIE NR. TEL. 710.

SPÓŁKA ZAREJESTROWANA Z OGRANICZONĄ PORĘKĄ

WYKONUJE WSZELKIE ROBOTY W ZAKRES DRUKARSTWA WCHODZĄCE SZYBKO I PO CENACH NADER UMIARKOWANYCH. . . .

Poselska 15**Herbatniki**

znakomite 1/2 kg. 1 kor. 20 h.

poleca
Fabryka wyrobów cukielniczych,
prowadzona pod osobistym
kierunkiem

**R. Pleczarki w Krakowie,
Poselska 15**

koło kościoła św. Józefa.

L. 66973/08

I.

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy owsa, siana, słomy równej i mierzwy dla pociągów miejskich w czasie od 1 października 1908 do 30 września 1909 odbędzie się w Wydziale ekonomicznym Magistratu (pl. W.W. Świętych 1.6 II. p.) w piątek dnia 4 września 1908 r. o godzinie 12 w południe publiczna licytacja zapomocą opieczonych i ostemplowanych piśmennych ofert.

Oferty składać należy na ręce Naczelnika Wydziału ekonomicznego w powyższym terminie do godziny 12 w południe w dniu licytacji.

Wadium wynosi:

1) na dostawę owsa . . . 3200 K.

2) na dostawę siana . . . 2000 K.

3) na „słomy i mierzwy 750 K.

Dostawa obejmować będzie w przybliżeniu 2.200 ctn. metr. owsa, 2.500 ctn. metr. siana, 500 ctn. metr. równej słomy i 500 ctn. metr. mierzwy.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w Wydziale ekonomicznym Magistratu w godzinach urzędowych.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Kraków, dnia 20 sierpnia 1908 r.

Księgarnia S. A. Krzyżanowskiego i Dra Władysława Miłkowskiego w Krakowie

polecają dzieła pedagogiczne

Reussnera

do bardzo pięknej i najłatwiejszej nauki **Obcych Języków w Szkole i Domu bez nauczyciela**, z objaśnieniem wymowy i kluczem, pod tytułem:

Samouczek

Polsko-Niemiecki kurs I-szy K 2-40. — kurs II K 4-80. —

Polsko-Francuski kurs I kor. 3-60. — kurs II kor. 9-60. —

Polsko-Angielski kurs I kor. 2-30. — kurs II kor. 3-60. —

Polsko-Rosyjski kurs I k. 4-20, kurs II kor. 5-40. — Amerykański Przewodnik z rozmówkami angielskimi kor. 1-30.

Bryndza owcza karpacka.

1 faska 5 kg. bryndzy deserowej . . . K 6-50

1 faska 5 kg. bryndzy majowej . . . K 5-50

1 blaszanka 5 kg. masta deserowego . . . K 10-50

1 paczka 5 kg. sera szwajcarskiego . . . K 8-50

1 paczka 5 kg. słoniny bardzo grubej . . . K 7-50

1 paczka 5 kg. słoniny wędzonej . . . K 8-00

1 paczka 5 kg. kiełbas wieprzowych . . . K 8-50

1 blaszanka 5 kg. smalcu wieprzowego . . . K 8-50

1 blaszanka powidła tureckiego

1 paczka 5 kg. śliwek tureckich

1 kg. papryki K 2— do K 3-00

1 kg. makaronu tarchenya K 0-70

1 kg. maki ziemniaczanej K 0-50

1 kg. pieprzu czarnego K 1-80

poleca dom eksportowo-handlowy **Kiefera Leona (Kesmark)** Spis, Węgry.

O. LEDERHOFER,
Praga, Jarusalemgasse Nr. 14.
Cenniki darmo. 868

Najlepsze i najtańsze **skrzypce** klarnety, flety, wszelkie instrumenta dęte i rżnięte poleca wytwórca instrumentów muzycznych.

O. LEDERHOFER,
Praga, Jarusalemgasse Nr. 14.
Cenniki darmo. 868

Najtańsze źródło obuwia

męskiego, damskiego i dziecięcego z najlepszego materiału i najmodniejszych fasonów znajduje się **tylko Grodzka 28** w podwórku obok domu WP. Suskiego.

Zawiadomienie.

Mam zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, że otworzyłem

Magazyn obuwia

męskiego, damskiego i dziecięcego w najlepszych gatunkach i po najprzystępniejszych cenach.

Polecam się łaskawym względom i kreślę z poważaniem

L. Zweig

Kraków, ul. Grodzka 32

725 10

Wszyscy są zdania**Amor**

Jest najlepszym środkiem do czyszczenia metali
Wszędzie do nabycia.

Fabryka Lubuszyński i Co., Berlin NO. 18.

NOWOJORSKA GERMANIA

Towarzystwo asekuracyjne na życie

Generalna Dyrekcja dla Europy: Berlin, W. 64, Behrenstrasse 8, we własnym domu
Generalna Reprezentacja dla Austrii: Wiedeń, I. Stubenring 18, we własnym domu

Stan ubezpieczeń z końcem roku 1905 K 539,088.228—
Stan czynny według bilansu z końcem r. 1905 176,528.310—
Dochód za premie asekuracyjne i odsetki w r. 1905 30,748.988—
Nadwyżka z obrotu rocznego 1905 2,215.356—
Rezerwy z poprzednich lat dla udziału w zysku 11,718.647—] 13,934.008

Szczególne korzyści

jakie daje Nowojorska Germania swoim ubezpieczonym są:

1) że udziela pierwszej dywidendy już po upływie pierwszego roku ubezpieczenia;

2) że police po 3 latach od wystawienia są o tyle niezaczeplalne, że zawierają swą wartość, nawet gdy śmierć ubezpieczonego nastąpiła wskusamobójstwa lub pojedynku, a nawet w takim wypadku skoro wniosek zawiera obiektywnie fałszywe deklaracje;

3) że dozwolone są podróże i pobyt na całej kuli ziemskiej bez osobnych premii;

4) że ponosi ryzyko ubezpieczenia na wypadek wojny, powołanych pod bez podwyższenia premii;

5) po 3-letnim ubezpieczeniu może ubezpieczony, przy wstrzymaniu szeszego płacenia premii, żądać:

a) wykupną gotówką; b) policę wolną od wszelkich dalszych premii;

c) rozszerzenia pełnego zabezpieczenia na wypadek śmierci, na 1 reg lat; cyfrowe świadczenia Towarzystwa są w policach tablicyrycznie uwidocznione.

Gdyby ubezpieczony w ciągu 3 miesięcy nie oświadczył się, natczas przyjmuje się, że życzy sobie sposobu c) i policę zostaje automatycznie w mocy na całą kwotę ubezpieczeniową, może jednakowoż na życzenie ubezpieczonego, po złożeniu dowodu możliwości ubezpieczenia i pozeniu zaległych premii wraz z odsetkami, jeszcze w ciągu dalszych 3uzyskać pełną moc prawną.

Generalna agencja dla Galicji zachodniej

w Krakowie, przy ulicy Jasnej L. 5

63 u p. Zygmunta Gleitzmana.

Towarzystwo nawiąże chętnie stosunki z osobami nadającymi się akwizycji ubezpieczeń na życie, udzielając tymże korzystnych warunków.

OGŁOSZENIA

dla wszelkich

PISM I KALENDARZY ŚWIATA

nskutecznie najlepiej i najtańiej

ANNONCEN-EXPEDITION EDUARD BRAUN
WIEN, I. ROTENTURMSTRASSE 9 (TELEFON Nr. 21122)KATALOG PISM I KALENDARZY
DLA INSERENTÓW DARMO I OPLATNIE